WEENT NIET OVER MIJ ...

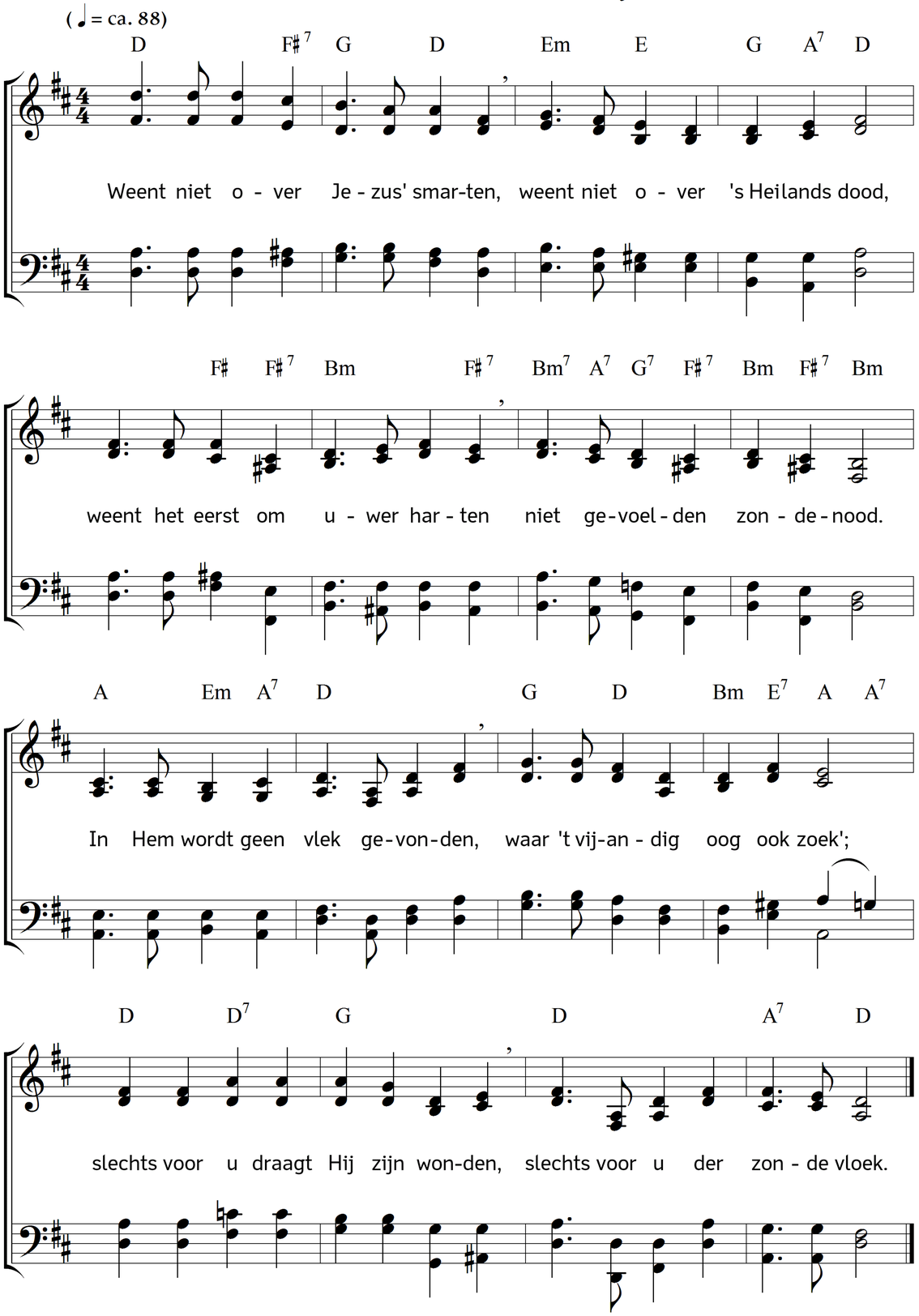

2. 't Baal niet, met een somber treuren
aan den voet van 't kruis te staan;
't bitterst leed in al zijn kleuren,
al zijn diepten, na te gaan;
of den Heil'ge te beklagen,
die geen beter lot verwierf,
zonder zich eens af te vragen:
waarom en voor wie Hij stierf.

3. Wordt er niet één smet gevonden,
niet één enkel, in Gods Zoon;
is de dood alleen der zonden
heilig en rechtvaardig loon,
o, dan moet Hij straffe dulden,
die Hij niet verdiende, en boet
andrer zonden, vreemde schulden,
die zijn dood verzoenen moet!

4. En – voor wie den kamp gestreden,
zonder weerga tot nu,
en dien bittren dood geleden?
Voor de zijnen toch, voor u!
O! zie nu dien reine sneven,
zie zijn lijden, zijn geduld!
Dát mag stof tot treuren geven,
maar - om uwe zondeschuld!

5. Als gij dan van ganser harte
uwe schuld bekent, berouwt;
als gij in uws Heilands smarte
uwer misdaan straf aanschouwt;
als gij treurt om uwe zonden,
dan zal Hij, zo goed en mild,
aan uw ziel een' troost verkonden,
die haar bittre droefheid stilt.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Albertine Kehrer. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/47/